

Om Kortene kom med dør eller ikke, er ganske uvæsentligt; de er et Led i den Overenskomst, der var udsprunget fra Landstinget. Der er saa kommet ganske enkelte Ting til senere, men det var vi enige om.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at nu er alle enige om, at Kortene er ufyldestgørende. Det var vi ogsaa den Gang, alle var fuldkommen enige om, at det er en elendig Ordning. Og man kan ikke bebrejde os, at det Forslag, der blev fremsat her, byder en saadan Ordning. Det er kun til en vis Grad rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at det var Socialdemokratiet, der fremsatte Forslaget. Det fremkom nemlig i Udvalget under visse Forudsætninger, da vi sad og handlede, og da vi troede, vi skulde have noget for det. Da var det, Forslaget fremkom. Men det blev straks refuseret fra de Herrers Side, de vilde slet ikke tale om det, det blev lagt hen. Og da vi til Slut erklærede, at vi ikke ønskede at gaa med til nogen Ordning, hvor Kortet var med, kom fra de Herrers Side dette Forslag om Kortet. Det var det Forslag, som vi i sin Tid havde stillet under andre Forudsætninger; det var en gammel Bekendt, men det var ikke gennemtænkt. Vi vidste, at denne Ordning med Kortet — det vidste de Herrer ogsaa, det er der Udtalelser nok om — ikke var nogen ideel Ordning, men det var en Del af Forliget. Jeg siger derfor: Man har ikke Ret til at pille det ud stykkevis og forlange Ændringer for at opnaa noget, man ikke opnaaede den Gang.

Den højtærede Minister gjorde ligeledes en Bemærkning om min Stilling til Taksterne; jeg havde sagt, det var korrekt. Men det gælder naturligvis kun det formelle. Dør er det selvfølgelig korrekt at stille Ændringsforslag. Men reelt mener jeg rigtignok, at der kan indvendes ganske betydeligt derimod, og den højtærede Ministers Forklaring om, at nu er Forholdene ganske forandrede, synes jeg blev fortræffeligt imødegaaet af det ærede Medlem, der talte fra radikal Side, og som sagde, at nu er det blevet dyrere. I Realiteten har jeg meget imod den Reduktion, der sker af Maksimaltaksterne. Men naturligvis: i Formen er det for saa vidt uangribeligt, men det bliver en Sag for sig.

Der kunde maaske være andet at sige, men jeg skal ikke opholde Tinget længere. Ogsaa jeg haaber, at der maa komme noget ud af Udvalgets Forhandlinger, hvorved vi

kan enes om i Fællesskab at fremsætte Indstilling til Tinget.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg har ikke Indtrykket af, at der var saa forfærdelig megen Styrke i de Stød, den højtærede Minister rettede mod mig. Den højtærede Minister henviste til sin Forelæggelsestale i Folketinget, hvori Ministeren havde ræsonneret over, at man muligvis kunde gaa til en Nedsættelse, naar Vinteren var forbi. Men da Ministeren havde holdt denne Tale, lagde han et Lovforslag paa Tingets Bord, hvori der stod, at det ikke vilde anses for rimeligt den Gang at sætte Taksterne ned — det vil sige, at det vilde være urimeligt at gøre det —, og han sluttede sine Bemærkninger med at foreslaa, ogsaa af andre Grunde, som han nævnte, et Paabud om, at Revisionen udskydes et Aar. Et Aar, det er en Vinter og en Sommer. Ministeren har altsaa selv taget Livet af de Argumenter, som han fremsatte i sin Forelæggelsestale. Han kom da til det Resultat, at det var ikke holdbart, og sagde: Det er urimeligt i Øjeblikket, i et Aar bør Taksterne ikke sættes ned. Og siden da er Priserne steget. Derfor siger jeg, at den Argumentation, der nu føres frem for at nedsætte dem, er svag, og Svagheden ligger i, at vi andre, som synes, at det er urimeligt nu, synes det samme, som Ministeren syntes den Gang, og fægter med hans Vaaben i Haand. Selv er Ministeren ret vaabenløs.

Til sidst vendte Ministeren sig til Bødestemmelserne, og jeg havde det Indtryk, at Ministeren meget vel havde Fornemmelser af, at dette var det egentlig svage Punkt i Lovforslaget, thi det er en positiv Bestemmelse, som blev vedtaget her, men gik ud som et Led i Forliget. Ministeren siger nu, at det har vist sig, at Bødestrafenes Fastsættelse ved Lov ogsaa for Arbejderne er en Nødvendighed. Men det er ikke en større Nødvendighed, end at den slet ikke findes i det Lovforslag, som Ministeren har fremsat. Det er vel ikke blevet en Nødvendighed siden den 30. November og var det ikke før den 30. November. Nej, det har ikke været følt af Administrationen som en Nødvendighed; saa havde man selvfølgelig foreslaaet det i Lovforslaget. Nej, Kravet er kommet frem under Behandlingen og med den Motivering, som vi nu hørte fra det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), at det var en Bestemmelse, man i sin Tid havde sat ind her i Tinget, og som man